

բետակէն ձայն մը կուզայ, «Գէորգ
սրբազնան, պահէ այս տունը մինչև իմ յա-
ջորդի գալը»: Ահա արդէն իսկ է ազգը իր
Գողգոթան կը ձայնէ: Իզմիրլեանի հոգին
այսօր կը զուարձանայ, որ իրեն յաջորդ
եղեր են՝ Սուրբնեան և Դուռեան եպիսկո-
պոսները: Մեր եկեղեցին այն մեծ վրանն է,
որու տակ կը հովանաւորուի բոլոր հայու-
թիւնը՝ Նախախնամութիւնը կը յարտնէ
և կը հովանաւորէ իր հօտը մարդու ձեռ-
քովէ: Այսօր նախախնամութիւնը ազգը կը
յանձնէ ձեզի ոչ թէ որպէս Մայր Աթոռի մեծ
եպիսկոպոսի, այլ ինչպէս իր արժանաւոր
գահակալի և յաջորդի, և կըսէ, որ երկուքդ
ալ պէտք էք ազգին: Օրհնած լինի ազգը,
որ այսօր մեզ արժանաւորներ գահակալ
տուաւ: Թոյլ տուէք այս բաժակը խմել
երկու արժանաւորներու կենացը, որոնց
այսօր ազգը կանչեց իր հովուական գահի
համար:

Տամնելորդ բաժակը առաջարկեց Ս. Յա-
րութիւնեանը, որ ասագ մօտաւորակէն հետե-

«Մօտենում է այն ժամը, երբ պիտի
բաժանվենք միմեանցից։ Մենք կատա-
րեցինք մեր պարտականութիւնը այն-
պէս, ինչպէս մեր խիզճը և հաղողմունքը
թոյլատքց։ Սուրբ հայրեր, դիմելով ձեզ
խնդրում ենք՝ լինեք մեր նորընտիր հայ-
րապետի աջ ձեռքս։ ոք առ առ առ առ
ջակցութեան ոչինչ չէ կարող անել Երջա-
պատեցեք նրան, ձեր միաբանավլան բարի և
լաւ խորհրդով աշակցեցեք նրան, որպէս զի
մեր՝ պատգամաւորներին ցանկութիւնը կա-
տարված տեսնեաք Անա մեր միակ ցան-
կութիւնը և իդաքան ի. ք. Աղապատեան

ՏՊԱԿԱՐԱԿԹԻՒՆԵՐ

**Կարողիկոսական քնօպաթեան խելացան
պատեփը**

Ես կիտեմ, որ հայ հասարակութիւնը անհամբել ուղղում է լսել «Մշակի» էջերից կաթողիկոսական ընտրութեան բոլոր պարագաները, իրանց բնորոշ մանրամաննեւթիւններով և ճշգրիտ նկարագրութեամբ, որպէսզի կարելի լինի մաքրել, զանու ճշմարտութիւնը, ինդրի էռութիւնը կեղծիքների, խարդախութիւնների և գիտաւորեալ յեղաշրջումների այն լեռնակոյտեց, որ որոշ անձննք, կոչված՝ սերկայում «օրիկոնականներ», բարձրացնելով՝ նպատակ են դրել այդ լեռնակոյտի ծանրութեան ներքոյ լիեզգեւ ջարդել ճշմարտութիւնը։

Միւս կողմից, ոչ մի կաթողիկոսական ընտրութիւն և նրա առիթով մղված պայքարներից ոչ մեկը չունէր այն ահապին սեղողներական և աստմական նշանակու-

սկզբունքային և պատմական նշանակութիւնը, որ ունեցաւ ներկայ ընտրութիւնը, ոչ մի կաժողովկուսական ընարութիւն չեկաւ այնպիսի խոր երկպառակութիւն սերմանելու, այնպիսի մեծ հերձուած առաջացնելու, այնպիսի մեծ վիճ և անջատման ակօնսներ պեղելու թիւրքիայի և Խուսիայի հայկական երկու մեծ հատուածների միջև,—մի վիճ, որ, աւազ, երկար ժամանակի պէտք կը լինի փակիլու համար,—ինչպէս ներկայ ընտրութիւնը:

Համակարգը ասուածաշտ է, որ հայ հասարակութիւնը, հայ ժողովուրդը, հայ պատմութիւնը ճշգրի իմանալի և որոշէ, թէ ինչպիսի պայմանների մեջ առաջացաւ այդ ցաւալի գժտութիւնը, պառակտումը, թէ հնաբաւոր էք առնել նրանց առաջը և ովքեր են այն անձինք, որոնց խոզի վրա, լրբեա անեղ գատարանի առաջ, պէտք է ծանրանայ գժտութեան և երկպառակութեան ծանր պատասխանատութիւնը և որոնք հանդիսացան հեղինակներ այն մեծ վիրաւորանքի, որ թիւքքահայերը, անզիտակցաբար և հակառակ իրանց կամքի, հասցըն ոռւսահյերին, չը գեջնով սրանց

6 4 5 0 4 9 0 6 0 8

ԹՈՌԻՑԻԿ ԴԻՏՈՂՈԲԻՒՆՆԵՐ ՃԱՆԱ-
ՊԱՐՀԻՑԻՑ*)

V

Վրացախօս շրջանսերում անհրաժեշտ են
լաւ դպրոցներ՝ հայերէն լաւ խօսող զասա-
տուններով, որոնք միայն դպրոցում դասե-
րին չը խօսեն հայերէն, այլ և գուրսը,
փողոցում, տանը: Այդպէս չէ գժբաղդա-
բար Սուրամի եկեղեցական երկսեռ երկ-
դասեան դպրոցը, որ միայն և բաժան-
մոնք ունի, մի ողբորմելի վարժարան է
սա. Յ ուսուցիչ ունի և երեքն էլ տեղացի—
մէկը քահանան, միւսները՝ ներսիսկանա-
ւարտ աւագ-ուսուցիչը և վարժուհին—բո-
լորը ընտանիքում խօսում են վրացերէն և
հայոց լեզուին իրանց անտեղեակութեամբ
մեծ արդիւնք ցոյց տալ չեն կարող: Սու-
րամի դպրոցի համար մի գժբաղդութիւն
է և այն, որ քահանան միայն անուանա-
կան դասատու է, որովհետև քահանայա-
գործական, գործակալական, Գօրու հոգեոր
կառավարութեան անդամութեան և պետա-
կան դպրոցում ուսուցչութեան պաշտոն-
ները իլում են նրա և ժամանակը, և ե-
ռանդը:

հայդ հանգամանքները պարզիլու հաշ-
ր, ակնյայտ ճշմարտութիւնը ցոյց տա-
համար, ևս ստիլված եմ վերջին ան-
մ գրիչս ձեռք առնելու կաթողիկոսական
ոցի մասին, իբրև պատասխան այն բազ-
թիւ գիմումներին, նախակներին, հեռա-
ներին, որ ամեն կողմէից ստանում եմ,
ու պատասխան այն հետաքրքրութեան,
ցոյց է տալիս հայ հասարակութիւնը:
Բայց առաջ թող թոյլ տրվի ինձ մի փոքր
ուժն անել:

Ներկայ կաթողիկոսական ընտրութեան
քում ինձ վիճակվեց մի առանձին դեր
ողակ՝ բազդի բարի կամ չար բերմամբ։
Աստու ամսին Հոօմ գնալիս, ես կանգ-
այ Կ. Պօլում մի քանի օր և պատահ-
ում երկան հանեցի «համբաւաւոր և ան-
սակցական ուստահայերի» այն չարա-
սահիկ ցուցակը, որին վեճակված էր
նախակ առանձին գեր խաղալ—աւանդ շատ
էտակի սեռ—սաթողի կոսական հասուն-

անցուշտ, իմ ներկայ տպաւորութիւնն համար նորից իմ դէմ սկսվելու է իշխանութիւնը

անձինք թիվի լիսում, երևանում և
միաժողով, որոնք մօտ և սերտ առնչութիւն
նեն «Հօրիզոն» թերթի հետ. այն շարա-
ստիկ ցուցակը, որ կաքից «Հօրիզոնա-
ն» է ջմիածնական խուրդային ցուցակ»
ունով (անշուշտ, այդ անունով էլ կը մնայ
ստմութեան մէջ); Այդ ցուցակի գոյու-
հենո մերկացնելուց յիտու կարծաւ նշա-

Մի այլ տեսակէտրց ևս կարեսոր եմ
մարում հաշիւ տալ «Մշակի» ընթերքով
ըլին և հայ հասարակութեանը էջմիածն
կատարած մեր քայլի և ակտի մասէն,
անօրինակ է հանդիսանում հայոց հիեղի
պատմութեան մէջ, մի ակտի, որ պատ
կան միծ նշանակութիւն պէտք է ստան
Մենք, սի խումբ պատգամաւորներս,
կողմակից էինք Օքմանան արքեպիսկո

սի ընտրելիութեան և կազմում էինք
ներկայացուցիչներ, որոնց մէջ Ռուսաս
նի 4 ժիմերի պատգամաւորները, Թի
քիայի մի քանի թեմերի պատգամաւոր
ը, հոգևորականութեան ներկայացուցիչ
և թիմակալ առաջնորդներ, որ ներկայ
նում էինք մօտ 1½ միլիոն հայութեան

ն իր ընտրելի իշխան Եւ առա առեն մի համառ
ուսմ Սուբեկեանը մի մի զրպարտութիւնն,
և մի հայիսյանք է թափում իմ զիլին.
և եղայ պատճառ՝ որ սուսաց կառավա-
ռութիւնը փակեց է շմբածնի կհնտրօնական
ողովը 1907 թ., ևս եղայ պատճառ որ
նիչ Լըֆինը լցրեց Ռուսաստանի պետա-
սն բանտելը դաշնակցականներով, ևս ե-
այ պատճառ՝ որ սուսաց սենատը հրամա-

յ նորից բանտարկել երաշխաւութեամք զբաւականով արձակված ամբաստանեալւ-
րին (իսկ թէ իսկական պատճառը եղել
է նրանց լաշե և ցածնողի ընկերները,
ոչպէս Արծիւեանը և այլք, որոնք փա-
ռատ տալով դրգել են իշխանութեանը դէ-
ի այդ քայլը, այդ մասին «Ազատամարտ»
սքարէական պատճանձումն է պահպանում),
և եղայ պատճառ՝ որ ոռւսաց ներքին
ործերի մինիստրը արգելեց թիւրքահայ
և մերին պատգամաւորներ ընտրել ոռւ-
սայերից, և այլն, և այլն։ Մի խօսքով,
ու «Ազատամարտի», ես այնպիսի մի զօ-
դի անձնաւորութիւն եմ հանդիսանում,
ո ոռւսաց կառավարութիւնը միայն հլու,
ու բայց նաև առաջանուու է եմ առաջ միա-
յն առաջանուու է եմ առաջ միայն հլու,

նապատակով է իմ բոլոր թեկառութիւններին, հչնց այս կառավարութիւնը և դատարանը, որ գեր այս ամառ Արօրիք» մէջ տպված մի անմեղ ուստանաւոր համար ենթարկեց ինձ 15 օրվայ բանարկութեան:

Բայց միայն «Ազատամարտը» չէր թուառում թիւրքաճայերի մտքերը, սրտեց իմ դէմ իր ստոր զրպարտութիւններով, անի որ ևս ոչ մի հնարաւորութիւն չունեմ պատասխանել այդ զրպարտութիւննեին, դատի կանչել նրանց ստորագրով հենակներին: Այստեղ՝ Թիվիլիսում ևս մի յլ հայ թերթ, «Հօրիգոնը», որի խլուր-

Դասում գործունէութիւնը կաթողիկոսական
տարբերակում մերկացրել էի, վայրագ կտտա-

բարու գլուխը առանապահք աւելի
ու դրութեան մէջ է. ուսի և ուսուցիչ,
արմար շէնք. անցեալում այս գպրոցը ու-
եցել է լաւ վիճակ. այսպէս՝ Գուլիշամբա-
եանի ծախքով. Գորու գպրոցին կից պահ-
ում էր Չուլիականոց, երկու ոստայնով.

այս այս տարի Գուլիշամբարեանը, աղարեցրելէ նպաստավլը և ջուհականոցը ակվել է, ոստայնները այլ ևս չեն շարժում և վրացախօս հայուհիներին գորուածքների կապութիւնը չեն սովորեցում: Գոյութիւն է ունեցել մի ջուհակառոց էլ Յիշնվալ գիւղում:

Սուրամի և Գորու դպրոցների մասին շունեիս չէ կարելի չը ծանրանալ թէ և շանր, բայց վաստաքեր մանրամասնութեան լրա: Այս դպրոցների ծառաները, ինչպէս եկեղեցիների ծամկոչները, հայերէն չը լիտեն: Իս մեծ դժուարութեամբ հասկաց-ի Գորու դպրոցի ծառային, որ աւագ ու-ուցչին տհանել եմ ուզումք նա ոչ մի առ չը գիտէր հայերէն, անձունի խօսում ը ոռւսերէն: այս այսպէս լինելով՝ աշա-երսուութիւնը ծառաների հետ մայրենի եղուով խօսելու հնարաւորութիւն չունի, պարզ է, որ դժուարութեամբ պէտք է բայցրենի լեզուի նրբութիւնները ըմբռնէ: Ոզգաբարձական խորհուրդները ուշադրու-թիւն պէտք է լարձնեն այս հանգամանքի լրա և մի քանի ըուլի աւել տալով՝ հա-երէն խօսող ծառաներ բերել տան հայա-

— Բայց ինչու, բնչ վախ ունէք. չե՞ որ
մենք կազմում ենք փաքրամանութիւն։
— Ոչ, — աղաղակում էին խուժանապետ
և դադարեցրեց այդ օրը, սիստրց յետոյ
անմիջապէս։

ներ՝ Միհրդատ Հայկազն շէմշիչջին (հովանոցավաճառ), երուանդ Տէր-Անդրէասեան, Վրթանև Փափաղեան, ոլոնց Հալած սրինգով պարում էին միւսները, — մեր մէջ կան տատանվողներ, մօտ 20 հոգի, որոնք, եթէ սրբազն Օրմանեան մանէքառանուն ցանկի մէջ, դադտնի քուէարկութեան ժամանակ նրան ձայն կը տան, և այդ 20 ձայնը աւելանալով ձեր 40 ձայներին՝ կարող են մեծամասնութիւն ստեղծել Օրմանեանի համար:

Խնդիրն այդպէս գրվելով մեզ համար պարզ բութեանեանի կողմից և բաւական մեծ իրաւազանցութիւն վեր կենալ և պաշտօնական ընտրողական ժողովի նախագահի դեր ստանձնելով ինքնակոչ կերպով՝ ստորագրել հուագիրը:

էր, որ մեր հակառակորդները ոչ մի զիշտումն չեն անելու և զիկավարվելու են միայն խուժանապետական սկզբունքով։ Բայց միւս կողմէից արեգակի պէս պարզ էր մեզ համար և այն, որ ստութիւն է մեր

հակառակորդների պետքերի ասածը, կը կ-
նածը, թէ Թիւրքիայի հայութիւնը չէ կա-
մենում Օրմանեանին տհնիկ կաթողիկոս և
բացարձակապէս հակառակ է նրան, քանի
որ նա կարող է ունենալ 60—85 ձայն և
թէ պատգամաւորներից շատերը գտնվում
են ուղղակի խուժանապետների ազգած
սարսափի ներքոյ:

Եւ մենք ևս որոշեցինք բողոքել և հե-
ռանալ խուժանապետական ընտուրութիւն

ստացած մի ժողովից։
Մեր այս քայլը կամ այն է, որ կը զբաւէ հայ ժողովրդի համակրութիւնը, ինչպէս արդէն լինում են մեր հասցէին համակրական արտարայտութիւններ, կամ առաջ կը բերէ պարսաւանք։
Իսկ դրա համար անհրաժեշտ է, որ հայ հասարակութիւնը ի մօտոյ և մանրամասն ծանօթանալ անցածդարձածի հետ

Պէտք է ասենք, որ մի քանի անձինք, որոնց թւում Ալ. Խատիսեան և Ն. Սաթուն նեան, մի թեթև փորձեցին աջողեցնելու հաշտութիւնը և համոզելու՝ զիջել փոքրամասնութեան պահանջին, բայց հաշտութեան և համերախութեան գործը վիճեց Տեղական աշխատանք Վաթունեա Փա

սողները եղան զլիսաւորապէս Վըթանէս Փառ-
փագեանը, Միհրդատ Հայկազնը և Եր. Տէր-
Անդրէասեանը, որոնց խղճի վրա և պէտք է
ծանրանայ պատասխանատւութիւնը և աղե-
տալի հետևանքներն այն մեծ վիճի, որ
պեղվեց Ռուսաստանի և Թիւրքիայի հայու-
թեան միջև։

Ուրեմն, ի գործ. ցոյց տանք, թէ ինչպէս
պատահեց այդ ամենը։ Հ. Առաքելեան

ժողովուրդն է»—ասում էր հոգելոյս Մատ-
թէոս կաթողիկոսը Եթէ այդ խօսքերը լոկ
խօսքեր մնացին, մեղաւորը այդ պատւա-
կան ժողովրդի զաւակները չէին։

Թէ «հայրենեաց պաշտպան» Ներսէսը
(այդպէս է գրված նրա գերեզմանաքարի
վրա), թէ «վշտալի» Մատթէոս, թէ միա-
հեծան Գէորգը, թէ մեղուաշուրթն Հայրի-
կը և թէ երկաթէ-պատրիարքը զգում էին

ՄԻ ԲԱՑԱՏՐՈՒԹԻՒՆ
Տեղական թերթերից մի քանիսը տպեցին մի հեռագիր, որ եջմիածնի ընտրողական ժողովի կողմից ուղարկվել է Կովկասի Փոխարքային, արտայատող ժողովի շնորհակալութիւնը Մեծ զարմանքով կարդացինք այդ հեռագրի ներքոյ այսպիսի ստորագրութիւն, «Նախագահ ընտրողական ժողովի երգւահաւատարմատար Սամսոն Յարութիւննեան». Սա կամ թիւրիմացութիւն է կամ ինքնակոչութիւն: Օրէնքով՝ կաթողիկոս ընտրող պատգամաւորների ժողովի նախագահը կաթողիկոսական տեղապահ առաջարկած լինելը և հնար էին որոնում ժողովրդի հետ որևէ կապ հաստատելու գործ տեղական գործերում, առաջինը կարգում էր զանազան տեղերում կաթողիկոսական խորհրդականներ ժողովրդի նշանաւոր ներկայացուցիչներից, երկրորդը և երրորդը ուղեցին դրաբացական գործը յանձնել ժողովրդեան իդէմս ընտրված հոգաբարձական մարմինների, չորրորդը և հինգերորդը կամեցան արտօնութիւն ժողովուրդը ընտրելու առաջնորդներ, հաստատուցին թիւմական խորհուրդներ, մտածում էին հրաւիրել համագույշին ժողով, որ գարերէ ի վեր չէ գումարված: Այդ տարբական օգակները այն մեծ շըզ-

սիսովի նախանդամն է, ներկայ դէպօռում
Գէորգ արքեպիսկոպոս Սուրբէնեանը, որին
և վերապահված է միայն իրաւունք կոչվել
«նախագահ ընտրողական ժողովի»։ Սամ-
սոն Յարութիւնեան եղել է միայն ատենա-
պետ մասնաւոր խորհրդակցական ժողով-
ների։ Ճիշդ է, ընտրողական ժողովի պաշ-
տօնական բացումից առաջ՝ որ տեղի ունե-
ցաւ գեկտեմբերի 12-ին, գեկտեմբերի
10-ին կայացաւ մի պաշտօնական ժո-
ղով՝ պատգամաւորների լիազօրութիւնները
ստուգելու համար, բայց այդ ժողովին ես
նախագահ ընտրվեց Աշոտ հպիկոպոս Յա-
կոսիանու, իսկ Ա. Յարութիւնեան՝ միան

կորեանը, իսկ ո՞ւ օարութեամասը՝ միայն
ատենապետ։ Այդ ժողովն ևս իր գոյութիւն-
կզբում մենակ...
VI
Գօրու յաջորդութեան մէջ կայ 18,732
հայ։ Զորս տարի է, ինչ այնտեղ չը կայ
յաջորդ վարդապետ։
Այս տարվայ ապրիլի 16-ին Գօրուց 4

պատաւոր քաղաքացիներ պատգամաւոր
են ընտրվում և գնում են էջմիածին, տե-
ղակալին խնդրելու՝ որ քննիչ ուղարկ-
վի: Տեղակալը առափ խոստումներ է տա-
լիս և պատգամաւորութեանը յետ ուղար-
կում հանգստացնելով. միաժամանակ նա-
հրամայում է Վրաստանի թեմի ժամանա-
կաւոր կառավարիչ Եփրեմ Եպիսկոպոսին
անձամբ զնալ Գօրի և մասրազնին քննու-
թիւն կատարել ժողովրդի բողոքի համա-
ձայն և իրան զեկուցել: Եփրեմ Եպիսկոպո-
սը պատասխանում է տեղակալին, թէ ժո-
ղովրդի բողոքը անտեղը է, և պաշտպանել է
մեղադրվող Ալուցեան քահանային և մինչև
այժմ չէ գնացել Գօրի, քննութիւն չէ կա-
տարել: Իսկ միամիտ գօրեցիք խոնարհ
համբերութեամբ սպասում են, որ տեղա-
կալը իր խոստումը կատարէ և քննիչ ու-
ղարկէ:

Եկեղեցիների երեց փոխութիւնը յանկարգ
է. երեք եկեղեցի առանց երեց փօխի են
կարգալոյն արված Վարչամեան քահանայի
ծխերը յանձնված են մի անարթան և ծեր
քահանայի. ժողովուրդը փափագում է մի
թեմականաւարտ քահանայ ունենալու: Գո-

